

Statsbanernes 3dje Klasses Materiel skulde ombyttes med den Vogn, der koster 210 Kr. pr. effektiv Personplads, hvis den skulde indføres over hele Linien — det er naturligvis kun et Tankeeksperiment for at illustrere, at det er en ret betydelig Sum, som det her drejer sig om — vilde Merudgiften fremfor den nu eksisterende Konstruktion af Personvogne komme til at andrage ca. 1½ Mill. Kr. Naar der er Tale om en ny Indretning af Jærnbanevognene, der kan medføre en betydelig Merudgift, er det rigtigt, at man tænker sig godt om i Forvejen, inden man bestemmer sig for, hvilken Type man vil anvende. Jeg tror, at begge de Typer, der have været os forelagte fra den ærede Ministers Side, ere mindre hensigtsmæssige. Den ene er med Gang i Midten, men den er af mange Grunde uhenigtsmæssig. Der opstaar let Træk, og den enkelte Kupe kan ikke isoleres. Det er meget ubehageligt for alle rejsende at skulle have den Spektakel, som altid vil være en Følge af, at saa mange Menneſter skulle være samlede uden at være adspærrede fra hinanden. Den anden bevarer den nuværende Type, men har Kloset. Jeg tror, at skulle vi gaa til en ny Type, er der en, der vil være at foretrække for disse to, og det er den, der anvendes paa den svenske Vestkystbane, der er indrettet saaledes, at der er en Gang paa den ene Side, langs den ene Længdeside af Vaggonen, og saa er der Dør ind til hver Kupe og Kloset i Enden af Vognen. Det er aabenbart den mest hensigtsmæssige Ordning; der har man baade det, at mere rolige Folk og Kvinder og Børn kunne komme ind i en Kupe, hvor de ikke generes af mindre rolige Rejsefæller, og dernæst Afgangen til Kloseterne for alle Vognene, og endelig, at man kan bevæge sig imellem Kupperne. Det er alt sammen meget betydelige Fordele, og jeg tror derfor, der er Stemning i Udvalget for at anbefale den højtærede Minister at prøve den. Der er endnu ikke Tale om at binde sig til noget bestemt, men jeg tror, det vilde være usuldstændigt kun at prøve de to Typer, som ere forelagte os af den højtærede Minister, det vil være rigtigt at tage den 3dje med.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Holbæk Amts 5te Valgfreds (Korsgaard) har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Maa jeg med Hensyn til Fribilletter til Rigsdagsmænd paa Jærnbanerne henstille, om det ikke var rigtigere at give den højtærede Trafikminister en Bevilling til disse Billetter. Der vilde for

Statskassen ikke være noget tabt derved, fordi de Benge vilde gaa ind i Jærnbanens Klasse, Staten tabte altsaa ikke noget derved, men den højtærede Trafikminister vilde have den Jernøjelse, at hans Klasse fik saa mange flere Benge ind. Om dette ikke var en Udvej, man kunde benytte, skal jeg henstille. Ellers skal jeg ikke komme ind paa Spørgsmaalet om Fribilletter, uagtet jeg ikke skønner, at naar der refereres om Samarraad om Fribilletter, det saa skulde ligge uden for den Sag at nævne Fribilletter til andre end netop til de to Kategorier, der er Tale om. Jeg skønner det ikke, men det kan jo være ligeegyldigt. — Det undrede mig, at den højtærede Ordfører vilde benytte en saa usmagelig Ripost som den til mig, at jeg selv havde været Medlem af Finansudvalget, og den Gang var det ikke bedre. Den er tidligere bleven benyttet af den anden ærede Ordfører for Finansudvalget (H. Holm), da jeg ved 2den Behandling gjorde opmærksom paa Finansudvalgets Arbejde, og det forekommer mig ikke, at en gammel, dårlig Vittighed bliver bedre ved at tygges endnu en Gang. Jeg skal for øvrigt, hvad jeg ogsaa gjorde den Gang, gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at jeg ikke har været i det lykkelige Tilfælde, hvad han nu er, at være en ledende Ordfører i Finansudvalget. Jeg var kun et lille bitte Mindretal i Finansudvalget og kunde altsaa ikke øve nogen som helst Indflydelse paa Arbejdets Gang eller Formen for dette Arbejde. Naar den højtærede Ordfører undskyldte sig med, at Betænkningen vilde svulme alt for stærkt op, hvis Udvalget skulde tage sin Mening om de forskellige Ting i Betænkningen, maa jeg henvisse den ærede Ordfører til ældre Betænkninger, ikke til dem fra de sidste 3—4—5 Aar, men til 20—30 Aar gamle Betænkninger. Saa vil han finde, at Finansudvalget den Gang meget godt kunde faa Plads til sine Bemærkninger, uden at Betænkningen svulmede altsfor stærkt op. Grunden til, at Betænkningerne svulme op nu, er da heller ikke den, at Finansudvalget nu bestaar af saa floge Hoveder, der skrive saa mange Motiver, men Grunden er den, at man optager raat og ubearbejdet alt det Materiale, Ministeriet læser paa Finansudvalget og deriblandt en hel Mængde ganske ørkesløse Skrivelser om rene Bagateller, som det ikke er Ulejligheden værd at læse om. Hvis det højtærede Udvalg sigtede dette Materiale noget og udeløb en Del af de ganske ørkesløse Skrivelser om Petitesseer, hvoraf nu Betænkningen svulmer, saa vilde det højtærede Finansudvalg, uden at Betænkningen